

P7_TA(2011)0026

Pakistāna — Pendžabas gubernatora Salmana Tasira slepkavība

Eiropas Parlamenta 2011. gada 20. janvāra rezolūcija par Pakistānu, jo īpaši gubernatora Salmaan Taseer slepkavību

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju Pakistānā, jo īpaši 2010. gada 20. maija rezolūciju¹ un 2007. gada 12. jūlija², 2007. gada 25. oktobra³ un 2007. gada 15. novembra⁴ rezolūcijas,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā⁵,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 16. novembra secinājumus par reliģijas vai ticības brīvību, kuros Padome uzsver stratēģisko nozīmi, kāda ir šai brīvībai un cīņai pret reliģisko neiecietību,
 - ņemot vērā ES un Pakistānas 2010. gada 4. jūnija kopīgo paziņojumu, kurā abas puses atkārtoti apstiprināja apņemšanos kopīgi risināt reģionālās un globālās drošības jautājumus, veicināt cilvēktiesību ievērošanu un sadarboties, lai turpinātu stiprināt Pakistānas demokrātisko valdību un iestādes,
 - ņemot vērā Parlamenta priekšsēdētāja 2010. gada 19. novembra deklarāciju par *Asia Bibi* piespiesto nāvessodu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 4. janvāra paziņojumu par *Salmaan Taseer* noslepkavošanu un 2010. gada 12. novembra paziņojumu par nāvessoda izpildīšanas gadījumu Pakistānā,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu,
 - ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā *Salmaan Taseer*, Pendžābas provinces gubernators, bija viens no visskaļākajiem un pamanāmākajiem kritiķiem Pakistānas likumiem par zaimošanu un šo likumu ļaunprātīgu

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0194.

² OV C 175 E, 10.7.2008., 583. lpp.

³ OV C 263 E, 16.10.2008., 666. lpp.

⁴ OV C 282 E, 6.11.2008., 434. lpp.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

izmantošanu no ekstrēmistu grupu puses, piemēram, gadījumā pret *Asia Bibi*, kristietī, ko notiesāja uz nāvi par zaimošanu saskaņā ar Pakistānas Kriminālkodeksa sadaļu 295-C;

- B. tā kā 2011. gada 4. janvārī Islāmābādā viens no *Salmaan Taseer* apsardzes *Malik Mumtaz Hussein Qadri* viņu nogalināja, jo nepiekrita, ka *Taseer* bija pret Pakistānas likumiem par zaimošanu;
- C. tā kā neviens cits apsargs, kas redzēja gubernatora *Taseer* slepkavību nemaz nemēģināja atturēt slepkavu; tā kā slepkavu apsveica un atbalstīja simtiem advokātu, kad viņš ieradās tiesā, un desmitiem tūkstošu demonstrantu izgāja Karāči ielās, lai apliecinātu savu atbalstu viņa rīcībai; un tā kā vadošais imams, kā tiek ziņots, izdeva fatvā pret *Sherry Rehman*, agrāko Pakistānas ministri, reformistu politiķi un plaši pazīstamu žurnālisti, apgalvojot, ka viņa būs nākamais slepkavības upuris;
- D. tā kā pēc traģiskā notikuma valsts garīdznieku plaša apvienība, ko pārstāvēja *Jamaate Ahle Sunnat Pakistan*, organizācija, kura savukārt pārstāv mēreno Barēlvi sektu, izdeva paziņojumu, kur attaisnoja gubernatora *Taseer* slepkavību un slavināja viņa slepkavu, sakot, ka „neviens musulmanis nevajadzētu piedalīties bēres vai pat mēģināt lūgt par *Salmaan Taseer*, vai pat paust jebkādu nožēlu vai līdzjūtību par notikušo”, kā arī pieprasīja, lai neviens musulmanis neveiktu bērnu lūgšanu un neviens baznīcas pārstāvis nevadītu nogalinātā gubernatora bēres;
- E. tā kā Pakistānas 1973. gada Konstitūcijas nodaļā „Pamattiesības” tiek garantēta „brīvība sludināt reliģiju un uzturēt kulta ēkas” (20. pants), visu pilsoņu līdztiesība (25. pants) un „minoritāšu likumīgās tiesības un intereses” (26. pants);
- F. tā kā 2009. gada 25. decembrī prezidents *Asif Ali Zardari* atkārtoti uzsvēra Pakistānas Tautas partijas solījumu atbalstīt visu minoritāšu tiesības tikt uzskatītiem par vienlīdzīgiem pilsoņiem;
- G. tā kā 1982. un 1986. gadā ieviestās tiesību normas, ko dēvē par „likumiem par zaimošanu”, apdraud reliģiskās un minoritāšu pamattiesības, kuras ir piešķirtas ar Konstitūciju, un tās ļaunprātīgi izmanto ekstrēmistu grupas un tie, kuri vēlas nokārtot personīgos rēķinus, kas ir novedis pie lielākas vardarbības pret reliģisko minoritāšu locekļiem, kā arī pret iedzīvotājiem, kuri uzdrīkstas kritizēt netaisnību;
- H. tā kā lielākā par zaimošanu apsūdzēto daļa ir musulmaņi, bet apsūdzības pret minoritāšu ticību personām var izraisīt nesamērīgu vardarbību pret kopienu kā veselumu;
- I. tā kā Pakistānas valdība savā 2010. gada 30. decembra manifestā publiski noliedza vēlmi pārskatīt diskriminējošos likumus, politiski paziņojot, ka tai nav plānu atcelt vai grozīt likumus par zaimošanu;
- J. tā kā gubernatora *Taseer* slepkavība rada bažas par drošību tiesnešiem, kuri izskata zaimošanas lietas, ņemot vērā, ka Pakistānas pirmās instances tiesas tiesneši jau ir piedzīvojuši spiedienu no musulmaņu ekstrēmistiem un pat augstākās tiesas tiesneši varētu nevēlēties pieņemt bezaizspriedumainus lēmumus reliģiskas vajāšanas lietās, baidoties no teroristu uzbrukumiem, kas apdraud viņu dzīvības;
- K. tā kā gubernatora *Taseer* slepkavība pieklusina izteikumus, reliģiskās minoritātes un cilvēktiesību aizstāvji dzīvo arvien lielākā nedrošībā;

- L. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punkts nosaka, ka demokrātijas veicināšana un cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošana ir Eiropas Savienības pamatprincipi un mērķi, un tas ir vispārējs pamats attiecībās ar trešām valstīm; tā kā ES tirdzniecība un palīdzība attīstības jomā ir atkarīga no cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošanas,
1. stingri nosoda nežēlīgo 2011. gada 4. janvāra Pakistānas Pendžābas provinces gubernatora *Salmaan Taseer* slepkavību Islāmābādas tirgū, pauž atzinību par viņa drosmi un morālo spēku, aizstāvot iecietību pret reliģiju un cilvēcīgu attieksmi pret neaizsargātajiem, neskatoties uz polarizēto politisko gaisotni Pakistānā, un izsaka līdzjūtību upura ģimenei un Pakistānas tautai;
 2. mudina Pakistānas iestādes veikt pilnīgu izmeklēšanu par visiem slepkavības aspektiem un nekavējoties sodīt visus šī nozieguma veicējus, ievērojot likuma bardzību;
 3. norāda, ka daudzas cilvēktiesību grupas kritizēja Pakistānas vadošo personu — politiķu un militāristu — nepietiekamo atbalstu gubernatora *Taseer* drosmīgajai nostājai, un pauž izbailes un dziļas bažas par tautas atbalsta apmēru, pat no advokātu puses, reliģiskai neiecietībai un atklātai slepkavošanai, par ko liecināja demonstrācijas un publisks atbalsts slepkavam; aicina Pakistānas valdību neļaut ekstrēmistiem apklusināt aicinājumus uz iecietību;
 4. pauž dziļas bažas, ka daļa militāristu, tiesu varas pārstāvju un politiķu klusējot vai pat atklāti atbalstītu Pakistānas politisko un reliģisko ekstrēmistu prasību apmierināšanu;
 5. pauž bažas par to, ka gubernatoru Islāmābādā nogalināja policists, kas bija viens no gubernatora apsardzes locekļiem; aicina Pakistānas valdību izskaust no Pakistānas drošības spēkiem islāma ekstrēmistu pārstāvjus un garantēt, ka drošības spēki ievēro valsts konstitūciju un tiesiskumu;
 6. pauž atbalstu visiem pasākumiem, ko Pakistānas valdība ir veikusi cīņā pret vardarbīga ekstrēmisma izplatīšanos;
 7. pauž bažas par to, ka Pakistānas likumi par zaimošanu, pret kuriem publiski iebilda bijušais gubernators *Taseer*, joprojām tiek piemēroti, lai vajātu reliģiskās konfesijas, tostarp kristiešus, piemēram, piespriežot nāvessodu piecu bērnu mātei kristietei *Asia Bibi*;
 8. aicina Pakistānas iestādes nekavējoties atbrīvot *Asia Bibi* un veikt pasākumus, lai nodrošinātu viņas ģimenes, kurai ir nācies dzīvot slepenībā, drošību; aicina prezidentu *Zadari* izmantot konstitucionālās pilnvaras un viņu apžēlot, kad būs noslēdzies viņas vārdā ierosinātais apelācijas process;
 9. pauž bažas, ka divas lielākās reliģiskās politiskās partijas Pakistānā ir paziņojušas, ka *Salmaan Taseer* ir bijis pelnījis tikt nogalināts par saviem uzskatiem, tādējādi vēl pastiprinot bailes un atbalstot gan politisko, gan reliģisko terorismu un noziedzību;
 10. pauž bažas, ka vārda brīvība, tostarp internetā, pēc gubernatora *Taseer* slepkavības Pakistānā var tikt ierobežota, jo reliģijas pētnieki no *Jamaat e-Ahl e-Sunnat Pakistan* ir atklāti pauduši, ka „atbalstītāji ir tikpat vainīgi, cik zaimotāji”, piebilstot, ka „politiķiem, plašsaziņas līdzekļiem un citiem ir jāgūst mācība no šīs praugnāves”;
 11. atzinīgi vērtē slepkavības nosodījumu, ko paudusi nozīmīga Pakistānas plašsaziņas līdzekļu

daļa, un norāda uz Pakistānas plašsaziņas līdzekļu regulatora rīcību pret dažām televīzijām, reaģējot uz notikuma atspoguļojuma aspektiem;

12. atbalsta pieredzējušo Pakistānas žurnālistu aicinājumu pārbaudīt plašsaziņas līdzekļu lomu tajā, lai radītu platformu neformālajiem sludinātājiem un citiem ekstrēmistiem, kas ir atklāti draudējuši *Taseer* un citām līdzīgi domājošām sabiedrībā pazīstamām personām;
13. pauž dziļas bažas, ka likumus par zaimošanu — kuros Pakistānā var paredzēt nāvessodu un kurus bieži izmanto, lai attaisnotu cenzūru, atzīšanu par kriminālnoziedzumu, vajāšanu, kā arī noteiktos gadījumos politisko, rasu vai reliģisko minoritāšu pārstāvju slepkavību — var ļaunprātīgi izmantot, ietekmējot visu reliģisko pārliecību cilvēkus Pakistānā;
14. vēlreiz aicina Pakistānas valdību rūpīgi pārskatīt likumus par zaimošanu un to pašreizējo piemērošanu, tostarp par obligāto nāvessodu vai mūža ieslodzījumu, kas Kriminālkodeksa 295 C sadaļā paredzēts ikvienam, ko atzīst par vainīgu zaimošanā pret pravieti Muhamedu, lai īstenotu grozījumus;
15. pauž atzinību jo īpaši par minoritāšu lietu ministra *Shahbaz Bhatti* centieniem, jo šie abi ministri ierosināja tiesību aktu, kura mērķis bija atcelt nāvessodu par zaimošanas noziedzumu; vērsas pie Pakistānas varas iestādēm, lai tās darītu maksimāli iespējamo ar mērķi aizsargāt visu to personu dzīvību, kuras apdraud radikāli noskaņotie islāmisti par viņu ateistiskajiem vai atšķirīgajiem viedokļiem, it īpaši advokātus, tiesnešus un cilvēktiesību aizstāvjus, kas cīnās par tiesiskumu;
16. sagaida, ka Pakistānas valdība veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu visu Pakistānas tiesnešu drošību, ļaujot viņiem veikt konstitucionālo pienākumu bez bailēm par draudiem, vardarbību vai uzmākšanos;
17. atzinīgi vērtē to, ka Pakistāna ir parakstījusi Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*) un Konvencijas pret spīdzināšanu (*CAT*) ratifikācijas instrumentus; aicina Pakistānas valdību atsaukt atrunas attiecībā uz šiem diviem starptautiskajiem līgumiem un nodrošināt ticības brīvību, kas noteikta ANO paktā, paredzot iedzīvotāju aizsardzību, lai viņi varētu brīvi dzīvot saskaņā ar savu reliģiju;
18. aicina Pakistānas valdību nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu pret minoritātēm, kā noteikts Konstitūcijā un Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, jo īpaši tā 18. pantā, kur teikts, ka „katram cilvēkam ir tiesības uz domu, apziņas un reliģijas brīvību”;
19. atbalsta visas iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt dialogu un savstarpējo cieņu starp dažādām kopienām; aicina Pakistānas politiskās un reliģiskās struktūras veicināt iecietību un uzņemt iniciatīvu, lai nepieļautu naida kurināšanu un vardarbīgu ekstrēmismu;
20. mudina Pakistānas valdību īstenot ierosinātās izglītības sistēmas reformas un regulēt un kontrolēt reliģiskās skolas (*madrasas*); aicina Pakistānas varas iestādes panākt, lai mācību grāmatās, kuras apstiprinājusi Izglītības ministrijas valsts mācību satura departaments, vairs nebūtu nekādas propagandas, kas kurina naidu, atbalsta reliģisko pārkāpumu un reliģijas nomelnošanu;
21. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu iekļaut jautājumu par reliģisko iecietību sabiedrībā politiskajā dialogā ar Pakistānu, jo šis jautājums ir ļoti nozīmīgs ilgtermiņa cīņā pret reliģisko ekstrēmismu;

22. aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt sniegt finansiālu atbalstu cilvēktiesību aizsardzības organizācijām un aktīvistiem un ieskicēt praktiskus pasākumus, lai atbalstītu Pakistānas pilsoniskās sabiedrības kustību pret likumiem par zaimošanu un citiem diskriminējošiem tiesību aktiem;
23. mudina Eiropas Ārējās darbības dienestu uzstāt, lai Pakistānas valdība ievērotu demokrātijas un cilvēktiesību klauzulu, kas iekļauta Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Savienību un Pakistānas Islāma Republiku; aicina Komisiju iesniegt ziņojumu par Sadarbības nolīguma un demokrātijas un cilvēktiesību klauzulas īstenošanu;
24. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu atbalstīt Pakistānas valdību Cilvēktiesību ministrijas attīstībā un ietekmīgas, neatkarīgas un autoritatīvas valsts cilvēktiesību komisijas izveidē;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Pakistānas valdībai un parlamentam.